

Elvárások 10.fejezet

Ariana, vasárnap 10 március 2019 - 15:42:34

10.

Megqrültem! Kijátszikki-bírja-továbbot azévfordulójáig? Naná, hogy mi. És egyre nehezebb, minden egyes nyomorult nappal.

VoltaképpDannytalálta ki. Aztmerszelte mondani, hogy mióta szabadpálya van náluk, képtelen lennékszenéklületezni. Énmarhamegúgydöntöttem, majdénmegmutatom neki &

Folyamatosan provokál. Kétésfél nyomorult hete, azaz tizenhét napja csakcsók volt köztünk, szóval meggebedqben vagyok, és ez a szentelenkis &

Ekszőöm, direktválogatfélmegtelenül. Máskor megfogja az elsőpólót, ami a kezébe akad, de most lazátötperce húzza az agyam, és nagyonközelygok, csupán egyetlen miliméterre attól, hogy felkeljek a rohadt székből, ráfordítsam a kulcsot az áramban, és elkapjam Danny grabancát. Csak hát a büszkeség &

Még egy nap. Azt márfélábbal is, legalábbis ezt mantrázom magamban, amikor Danny megfordul, hanyagul a szekrénynek dől, és úgy néz rám, hogy menten felgyullad alattam a széke. Na, tessék, sátorban megyek haza. Remek.

Meglep a kitartásodszóval megvigyorogva, mire felmutatom a közöséqsíkjamat. Válaszképpfelnevet, közelebb sétál, aztán lehajol, és konkrétan tövig bekapja az ujjam. Le kell hunynom a szemem, hogy képes legyek megqrízni az önuralmam maradékát, máramennyi egyébként maradt belőle. Nem sok, de vésszesen fogy az is. Másra sem vágyok, mi? szűttogja, és fogadni mernék, szándékosan bűg.

A tőzzeljátszól motyogom frusztráltan, a nevése viszont egész testemben megbizserget. Vajon bele lehet qrülni a szexmegvonásba? Van neve a betegségnek?

És élvezem.

Az a szerencseje, hogy eltávolodik, mertéppfeladnám. Sőt, legszívesebben &

Jó, én most megyek mondom, miközben lassan felkelek a székből.

Ei? kérddannyi, mire megforgatom a szemem, aztán az ajtóhoz sétálok. Még egyetlen perc egytérben vele, és francba a büszkeségemmel.

Holnap este értedjövökfelelem inkább, de a kezem hiába van a kilincsen, esélyem sincs elhagyni a szobát. Danny villámgyorsan utolér, lecsap a számra, majd eszemet vesztem a közelségétől, a csókja olyan forró, hogy szinte éget.

Na, most elengedlek vigyorogja, erre viszont inkább nem reagálok. Hihetetlen, mennyire szeméttud lenni néha.

Hát neked mi bajod?

Mikor máskor kéne belefutnom kifelémenet Lucybe? Nyilván most.

Semmi.

Úgy nézel ki, mint aki mindjárt felrobban. Összevesztetek?

Nem morgom, és folytatom az utat a bejárat ajtó felé. Még néhány lépés a megmenekülésig.

Akkor? Mi van, még mindig megvonáson vagytok?

Leszakadhatsz! vágom oda neki, mielőtt kilépek a házból. A kacagását az ért még hallom.

Amíg elérek a kocsimig, kicsit megnyugszom. Azt sem értem, mi a bűnátért nem gyalogjöttem, öt perc séta bármégén sem halok bele. Bár így belegondolva, azért lehet, mert semmi másra nem bírok gondolni, csak &

A kormányra hajtom a fejem, és felnyúzó ítéke. A holnapunk fergeteges lesz, az tuti. Ki sem szálhat az ágyamból, ha kell,

odak öt öz öm. Na, ett Ql m ég rosszabb.

Pont olyan elvar ázsoltan esek haza, mint ahogy elindultam, sz óval any ám a fr ásztt hozza r ám, amikor hozz ám sz ól, mik özben áthaladok a nappalin.

Hogyhogy itthon?

Adj ki valami hangot! morranok, mire édesany ám értetlen ül pislog r ám.

Azt tettem.

Feleslegesnek tartom megmagyar ázni, hogyan értettem, ink ább v álaszolok az eredeti k érd és ére.

Nem volt jobb dolgom.

Értem.

Ki ábr ándults ág cseng a hangj ában, de l öv ésem sincs, mit mondhatn ék. Az szerintem neki sem újdons ág, hogy nem annyira szeretek itthon lenni, f Qleg, ha ap ám is a h ázban van.

Mostan ában az is meglep Q, ha s öt éted és el Qtt haza érsz.

Nagy vagyok m ár v ágom r á nyersebben, mint akartam, és meg is b ántom vele. Cs úcsszuper, megint tapl ó vagyok, pedig abszol út nem érdemli meg.

Mikor mutatod be? v ált annyira gyorsan t ém át, hogy hirtelen k öpni-nyelni sem tudok. Zavart nyekeg és sz ökik ki a sz ámon.

Ö ö & ezt most így & Hagyjuk, j ó?

Bep ánikolok. Dobok fel é egy r émesen bugyuta mosolyt, és kiviharzok a nappalib ól. Roppant feln Qttes cselekedet, majd meg is veregetem érte a v állam, amint visszat ér a l élejkelenl étem, mert a kis sunyi lel épett. Ekkora idi ót át, mint én &

Visszasz ámolok. Direkt nem megyek be Danny ért, mert f élek, hogy nem jutn ánk el hozz ánk. B ár igazs ág szerint nem is lenne musz áj n álunk ünnepelni, de m ár k ész ültem, és meg akarom lepni. Pedig a nyakamat r á, hogy ki fog r öh ögni, ha megl átja, mit m qveltem a szob ámmal a kedv é ért.

Sosem hittem, hogy romantikus alkat vagyok. Vagyis nyilv án volt r óla n émi halv ány fogalmam, de mik özben pezsg Qt és m écseseket pakoltam, az ért átfutott az agyamon, hogy ez mennyire ny álas. És mennyire nem én vagyok. És hogy mennyire de. J ó, ha kir öh ög, tuti meg fogok s ért Qdni.

Épp r ács ör ögn ék, amikor ny ílik a bej áratí ajt ó. Danny be ül mell ém a kocsiba, r ám pillant, és szinte l átom, hogy cs ókra akar hajolni, de meggondolja mag át. Értetlen ül pisloghatok, mert elvigyorodik.

M ég vil ágos van, te paranoi ás vagy, én meg kanos. Nem j ó ötlet.

Ritk án hoz ennyire j ózan d önt ést, magamban meg is dics érn ém érte, erre a kis szem ét v égigsim ít a combon, és élvezi, hogy összer ándulok a & meglepet ést Ql, mondjuk. Ki nem n éztem volna bel Qle, hogy ekkora d ög tud lenni.

Fel vagyok dobva. Alig v árom, hogy a szob ámba éréj ünk, b ár kicsit tartok t Qle, hogy Danny t ényleg kir öh ög majd. Egy évvel ezel Qtt biztosan v ízbe fojtottam volna magam, miel Qtt ilyet csin álok, de az ötlet annyira er Qsen tany át vert bennem, hogy nem b írtam le állni. K özben persze b Qszen im ádkozom, hogy le ne égjen a h áz a gyerty ák miatt, am íg haza nem ér ünk &

Kinyitom az ajt ót, és m ár beterelem Dannyt, amikor leesik, hogy nem volt kulcsra z árva. Gy ökeret ereszték, de nincs id Qm helyrehozni a hib át, mert amikor oldalra fordulok, a tekintetem any ám éval tal álkozik. Meglepetten n éz r ám, azt án Dannyre, és biztosra veszem, hogy r áj ött.

Hallom az aut ó érke és ét, ahogy ap ám bekanyarodik a kocsifelj ár óra, és nem kapok leveg Qt a f élelemt Ql. Anya hamarabb mozdul, hozz ám l ép, egy puszit nyom a homlokomra, majd kinyitja az ajt ót, de csak akkor k önyebb ül ök meg, amikor hallom, hogy t ávolodnak. Biztosan itthon hagytak valamit, és anya kereste meg, ap ám pedig visszaj ött érte, m ás

logikus magyar ázat nincs. Nem hiszem el, ilyen az én szerencsém &

Nem bírok megszólalni. Úgy álldogálok, mint aki megfagyott, még Danny tétova érint és étem nem érzem a karomon.

Jól vagy?

Felvihogok. Nem nevet és, hanem valami magas, értetlen hang, ami kiszökik a számon. Az ajtónak vetem a hátam, mintha meg kellene gátolnom, hogy bárki más bejöjjön rajta. Bedugom a kulcsot az ábrába, el is fordítom, aztán kitör belőlem a röhejes és. Danny nagyokat pislog, én pedig tényleg igyekszem kicsit összekapni az agyam.

Azt hiszem, lebuktam anyámmal Qtt.

Biztos?

Aha! bűnösök, aztán megrázom a fejem, és ingerülten beletűrok a hajamba. Na, baszd meg!

És ez baj?

Fogalmam sincs, mit mondjak erre. Ahogy anya megpuszilt, mintha azt sugallta volna, hogy nem bírja &

Megindulok a szobámban felé, hirtelen kiröppen a fejből Ql, hogy meglepetésként terveztem, és csak akkor esik le, amikor Danny is belép az ajtómon.

Hqha!

Zavarban vagyok. Felé fordulok, az arcát fűrészem, de Q megbotránkozik a szobában végigfutó mécseseket.

Azt hiszem, tényleg nem számított ilyesmire. Erőveszek magamon, a pezsgőhöz sétálok, a kibontásával vacakolok, hogy húzzam az időt. Hát, nem cukkol, ez jó jel.

Nem akarom, hogy bármi elrontsa az ünnepi estét, igyekszem nem folyamatosan azon kattogni, hogy beszélnem kell anyámmal, amint hazaért. Nem hiszem, hogy elárulná apámnak, s Qt szerintem kizárt, de & én a helyében azt hiszem, haragudnék magamra. Nem is értem, mi ért nem vallottam be neki &

Ez váratlan, de nagyon szép.

Danny szavai közvetlenül a hátam mögött hangzanak, és rögtön utána átölel. A vállamra hajtja a fejét, az ajkával végigsimít az arcomon, óvatosan pusztít kapok, de a lélegzetvételéből Ql is érezhet Q, hogy visszafogja magát.

Valószínűleg nem tudja, az elkövetett bűnét merj-e bármit is közölni.

Lefejtem magamról a kezét, és megfordulok, hogy megcsókolhassam. Eredetileg lágyabban akartam, de rohadatul nem érdekel meg Qr, ha nem kapom meg azonnal. Érti a célját, mert miközben a szája ég az enyémén, a kezével már a pólómat gyúri fel, és amikor elszakad tőlem, a sajátját is azonnal az enyém mellé dobja.

Szeretkezünk. Azt hittem, az elmúlt időszak élete miatt egymásnak fogunk esni, de lassúak vagyunk, mintha most fedeznénk fel egymást. Danny úgy vonaglik alattam, hogy már a hangjától totál beindulok, mégsem viszem túl az ábsa a tempót, ráér Qsen égetem porrá mindkettőnkét &

Félsz?

Mély lélegzetet veszek, lassan kifújom, közben megpróbálom összeszedni a gondolataim. Épphogy csak lenyugodtam, Danny felkel és utána színterőnk nekem esett, a mosdóba is alig engedett ki, szővelem még mindig kicsit köd van az elmémén, bár már nem az álomtól.

Az nem kifejezés.

Danny végigsimít a karomon, és megmoccan, felkötözik, hogy megcsókolhasson.

Nem lesz semmi baj – mondja halkán, megnyugtató ásként, de nem igazán hiszek neki. Persze nem is attól félek, hogy anya kitagad, hanem & nem is tudom, mit Ql. Attól, hogy haragszik rám, talán. Nem egyszer kérdezte, van-e valakim, és én képtelen voltam bevallani. Utólag viszont biztos vagyok benne: nem így akartam, hogy megtudja.

Remélem, igazad lesz – motyogom, és lefejem magamról, hogy felkelhessek. Danny kivételesen nem jön utánam,

es élyes, hogy id Qt akar hagyni egyed ül, és ezt most felett ébb ért ékelem. Amikor azonban vissza érek a szob ába, r ád öbbenek, hogy egyszer qen csak elaludt. J ó, eml ékeim szerint éjjel sem sokat pihent ünk, úgyhogy nem csod álom, ha Q is kif áradt, de ez kifejezetten d ögs ég. P fel ébresztett engem &

Nem zavarom. Lemegyek a konyh ába, és az összes szak ácsstudom ányomat bevetve szendvicset k ész ítek. Nem mondom, hogy roppant j ól n éz ki, de nagyon igyekeztem, és Danny az ilyesmit mindig ért ékeli.

El Qbb gyerty ák meg pezsg Q, azt án ágyba kapom a reggelit? k érdezi vigyorogva, amikor bel épek az ajt ón. Nem durmolt sok áig, h úsz percn él t öbbit biztosan nem voltam t ávol. M égis az ágyban ücs ör ög, sz óval csatlakozom hozz á, és ott esz ünk. V álaszt nem kap, de szerintem ismer annyira, hogy l átja rajtam, istentelen ül zavarban vagyok.

Nem baj, ha hamarabb viszlek haza, mint ahogy megbesz élt ük? v áltok ink ább t ém át. Danny figyelmesen n éz r ám, de nem t qnik bossz úsna, ink ább értetlennek. Kicsit össze akarom szedni a gondolataim, miel Qtt a sz üleim betoppannak.

Ugye nem tervezel el éj ük állni? M ármint ap ád el é?

Danny agg ódik, ez megmosolyogtat. Megr ázom a fejem, mire r ögt ön megk önyebb ül. Nem ettem én meszet &

Pt eszemben sincs beavatni. Nem Qr ültem meg mondom ki hangosan is.

Megn éz ünk egy filmet, azt án t ényleg hazafuvarozom. Ut ána kitakar ítom a szob ámat, majd ül ök az ágyamon, és gondolkodom. Sok értelme ugyan nincs, mert nem tal álom ki, mit mondok any ának, m ég addigra sem, mire haza érnek. Lemegyek hozz ájuk, hogy k ősz önjek, de m íg ap ám épp csak annyira n éz fel, hogy viszonozza az üdv özl ést, anya hosszasan b ámul r ám. A l épcs Q fel é intek, és rem élem, hogy veszi az ad ást.

Egy perce se érek a szob ámba, amikor halkan kopognak, és édesany ám bel ép. Le ül nem messze t Qlem az ágyra, én viszont a padl ót fix írozom, h átha az megs úgja, hogyan kellene belekezdenem, de persze, hogy nem.

Sejtettem sz ólal meg helyettem els Qk ént édesany ám. Lassan emelem r á a tekintetem, mert egyszer qen sokkol. Arra sz ám ítottam, hogy v áratlanul érte Qt a dolog.

Honnan?

Csak meg érz és feleli, és l ágyan elmosolyodik. Meg szeretettem volna v árni, m íg beavatsz, nehogy t évedjek.

Na, erre v égk épp elsz égyeltem magam.

Sajn álom.

Semmi baj v álaszolja azonnal. Gondoltam, hogy esetleg nehezen birk ózol meg a tudattal. Így volt?

Megvonom a v állam. Voltak épp azzal eg ész hamar megbar átkoztam, hogy meleg vagyok. Ink ább csak azzal nem, hogy ebbe m ásokat is beavassak.

Az a fi ú Lucy öccse, igaz?

B ólintok. Amekkora sz ám van n éha, most valahogy k üzd ök a szavakkal, ami nevets éges és bosszant ó. Anya azonban t ürelmesen tov ább faggat.

Mi óta tart?

Tegnap volt az évfordul ónk árurom el, mire édesany ám arc ára el Qsz ör k ölt özik t ényleges meglepetts ég. Kell n éh ány r öpke pillanat, mire k épes reag álni.

Az nagyon sz ép id Q.

Nem érzek élt a hangj ában, csak a mosolya t qnik keser qnek, ett Ql pedig elkap a k észtet és, hogy menteget Qzni kezdjek. T ényleg megb ántottam a folyamatos titkol óz ással.

Ne haragudj! Az elej én egy által án nem volt komoly, ut ána meg & megszoktam, hogy titkolom. F éltem, hogy ha apa r áj ön, szemrebben és n élk ül kihaj ít.

Tudom ásul veszi. Egy ütt érz Qen megpaskolja a kezem, kicsit csendben vagyunk, de a kedvem ért hamar t áll ép a csal ódotts ág án.

Mes élsz r óla?

Az igazat megvallva, alig v ártam ezt a k ér ést, b ár eddig nem is tudatosult bennem. Ór ákon kereszt ül besz élget ünk, azon kapom magam, hogy nem csak Dannyr Ql mes élek, hanem mindenr Ql, amit nem mondtam el neki. Mindenr Ql, amit egy ébk ént el akartam mondani, és m égsem tettem. Mindenr Ql, amit épp eszembe jut. Annyira hihetetlen ül j ó érz és v égre Qszint ének lenni vele &

[El Qz Q](#)

[K övetkez Q](#)